

Met het oog op morgen

Mag ik "even" ...?

Inmiddels vliegt de tijd voorbij... Althans, zo ervaar ik dat. De zomer is begonnen en menig dorpeling zie ik alweer lekker buiten. De omgeving is prachtig in deze periode met alles wat groeit en bloeit, de diverse activiteiten die georganiseerd worden, zoals onder andere de Betuwse Fietsvierdaagse. En als het een beetje lekker weer is, zie je iedereen lekker in de tuin werken, een wandelingetje maken, een fietstochtje doen en men zwaait elkaar gedag.

Half juni werd ik 30 jaar en samen met ons 5-jarig trouwjubileum wilden Lex en ik dat niet zomaar voorbij laten gaan. Een tuinfeest werd het idee. Ter voorbereiding van dit feest hield ik de weersvoorspellingen goed in de gaten. Ik hoopte op mooi zomers weer, zodat iedereen heerlijk in de tuin kon zitten en staan tussen de kleurige bloemen en de kinderen lekker buiten konden spelen en razen en hun ouders daar niet al te veel naar om hoefden te kijken. Maar helaas... druilerig weer werd voorspeld. De plannen moesten dus gewijzigd. Iedereen binnen ontvangen was geen optie. Hoewel we absoluut geen klein huis hebben, hadden we iets teveel mensen uitgenodigd om dat binnen te kunnen doen. Een partytent was de optie. Alleen, die hebben we dus niet. Gelukkig was daar een lieve dorpsgenote die wel een tent voor me wist. En ja hoor... een fantastische tent kon ik vrijdagavond opzetten en versieren. Nou ja, ik heb dit niet in 'mijn uppie' gedaan. Gelukkig kreeg ik wat hulp van haar lange en sterke echtgenoot, zodat mijn echtgenoot zich bezig kon houden met de kinderen naar bed doen. Nog een reden dus waarom het zo fijn wonen is in een dorp: hulp is om de hoek. Een relatief kleine moeite voor een uiteindelijk groot plezier!

Wat kun je dan al snel iemand blij maken. En wat zou het fijn zijn als iedereen wat voor een ander zou kunnen doen. Als een ieder, jong of oud, een klein gebaar maakt naar een ander, dan zou er toch veel meer geluk ervaren kunnen worden. Even aanwaaien bij de oudere burens die bijna geen bezoek ontvangen. Even de kat en/of plantjes verzorgen van je burens wanneer ze een paar dagen weg zijn. Even een boodschapje doen voor de buurvrouw of -man die bijvoorbeeld (tijdelijk) slecht ter been is. Even een mobiele telefoon uitlenen omdat die van een ander stuk is. Vragen aan degene die je tegenkomt hoe het met hem of haar gaat, maar dan ook echt oprecht. Een luisterend oor voor iemand kunnen zijn, een klankbord. Allemaal voorbeelden, waar je eigenlijk vrij weinig voor hoeft te doen en je iemand heel erg blij mee kan maken. En bovendien... vaak krijg je er ook nog zelf energie van als je merkt dat je er een ander zo'n plezier mee doet. Althans; ik wel! Ik zou zo zeggen: het is het proberen waard!

Zomerse groeten!
Fleur Gaarhuis,
Dorpscoördinator Kerk-Avezaath

In Kerk-Avezaath sta je er niet alleen voor!